NOVELA OD ANĐELA

Božićni br. 6
Prosinac, 2014

List Škole
s posebnim
programom

Impressum

Izdavač:

OŠ Marina Držića
Volantina 6
tel.: 020 450 656
http:// os-mdrzica-du.skole.hr/

Ravnateljica:

Zrinka Capor

Voditeljica:

Anita Šimović

Glavne urednice:

Antonija Čutura
Jelena Pendo

Djelatnici škole:

Anita Šimović
Ljerka Anđelković
Gordana Martinović
Ivana Šeparović
Goran Tomaši
Ana Škurla
Jelena Roko
Jelena Pendo
Antonija Čutura
č.s. Marinela Žuro
Ivana Jakić
Hana Sinanović
Eva Janet Maltarić Spajić
Nikša Matić
Josipa Tomaši
Magdalena Šurković
Sandra Mileusnić Vićan
Marina Pravidur

Fotografija:

Jelena Pendo
Antonija Čutura
Ana Škurla
Goran Tomaši

Tisak i grafička obrada:

Alfa-2 d.o.o.

Dragi naši čitatelji!

Pred Vama je još jedan broj školskih novina u božićnom izdanju.

Mnogo je novih i onih starih rubrika. Nadamo se da ćete uživati u svakoj riječi i fotografiji. Sve smo to za Vas pripremili s puno pažnje i ljubavi.

Želimo Vam sretan i blagoslovljen Božić i puno uspjeha u Novoj godini!!!

Vaše urednice

Dopustite da se Božić dogodi u Vašim srcima, da se ljubav rodi svaki dan iznova, jer Božić postaje vidljiv samo u ljubavi među ljudima! Sretan Božić!

Anita

PRESTAVLJANJE UČENIKA

Ja sam Josip Ljuban. Imam 7 godina i ove godine postao sam prvašić. Jako sam veseo i razigran dječak. Spretan sam s rukicama tako da slažem, mijesim i pomalo pišem. Znam puno brojalica I pjesmica .

Dobar sam plivač I krenut ću s prijateljima četvrtkom na bazen.

Moji prijatelji u razredu su Marko I Danijel. Stariji su od mene, pa mi u svemu pomažu.

Veselim se Božiću I svima želim sretne blagdane!!!

Čim osvane dan,ja već jurim kroz stan.

Ponedjeljak je prvi dan,veseo sam,odmoran.

Pustite me da se igram po svom,garantiram vam buku i lom.

Svi me paze,svi me maze,najmljađi sam gazda ja,pravila mi hoće uvest, al za to rješenje imam ja,pssst osmjeh moj obara.

Ops,da ne zaboravim,ime mi je MATIJA!!

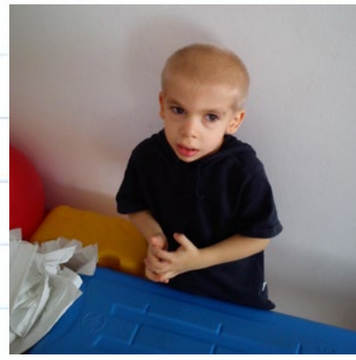

Bok! Moje ime je Marin Čosić.

Ove školske godine sam krenuo u prvi razred. Vrtić je dosta drugačiji od škole. Sada kad sam veliki, moram raditi različite školske zadatke što mi nije uvijek po volji, no i škola je zabavna na svoj način. Uvijek se nešto događa. Nedavno smo imali Božićnu priredbu na koju su nam došli mame i tate. Svi smo pjevali i plesali i bilo nam je super! Inače, jako volim glazbu, pa mi je najdraži predmet glazbeni. Osim glazbenog, jako volim vrijeme marende jer se tada družim sa svojim prijateljima koji su još u vrtiću. Stekao sam i neke nove prijatelje, pa mi je najdraže kad smo svi zajedno i slavimo nečiji rođendan u školi jer smo tada svi veseli, pjevamo i jedemo tortu. Super mi je što su sa mnom u razredu i moji prijatelji iz vrtića, Mihael i Doris. Mi se jako dobro poznajemo i odlično se slažemo, pa uz njih ni školske obaveze nisu tako strašne!

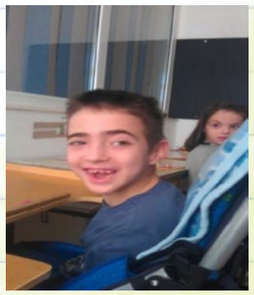

Ja sam Mihael Butijer!

Ove školske godine sam postao prvašić. Baš sam uzbuđen i sretan zbog toga! Jako volim raditi i učiti, pa mi je škola jako zabavna. Sa mnom u razredu su i moji prijatelji iz vrtića, Marin i Doris, no stekao sam i nove prijatelje. U razredu se najbolje slažem sa svojom novom prijateljicom Leonom. Ona je jako dobra i pomaže mi u učenju, a zajedno se igramo i s učiteljicom čitamo slikovnice. Škola je drugačija od vrtića, i sviđa mi se, no nedostaje mi sestra koja je još u vrtiću. Ipak, i u školi se stignem podružiti s njom i drugim prijateljima. Tako, četvrtkom zajedno s njome i još nekim prijateljima iz vrtića i škole idem na bazen. Iako sam se u početku malo bojao plivati, ove godine sam se ohrabrio i super mi je. Jako volim biti pohvaljen, pa se stalno trudim dobro raditi zadatke koje mi učiteljica zadaje. Stvarno se trudim i mislim da sam baš dobar đak!

Pripremila : Hana Sinanović

DJEČJI RODENDANI

Tri, dva, jedan pušiii!!!

Mmm,jako je ukusno!!!

Sretan rođendan ti,
sretan rođendan ti,
sretan rođendan Mihael
tebi želimo mi....

Požuri se teta Ljerka!
Svi jedva čekamo probati
ovu čokoladnu tortu!!!

Mom rođendanu su se veselili svi, a posebno moj braco Mihael...

I ja sam slavio rođendan... Pogledajte kako smo se počastili s ovom lijepom tortom...

Lijepo ime Luka, Luka. Sretan rođendan smo poželjeli i našem raspjevanom prijatelju Luki...

"Ema naša draga sretan rođendan ti želimo !!!" Sebastijan i Leona

Kakav bi to bio rođendanski party bez pjesme i plesa ?!

Pripremila : Antonija Čutura

VOLONTERKE ZA 5!

1. Drage cure!

Predstavite nam se u par kratkih crtica!

Luci: Ja sam Luci Basor, imam 23 godine.

Radim u školi u SAD-u, gdje sam završila psihologiju i pedagogiju. Radim u produženom boravku s djecom u osnovnoj školi. Također sam radila i kao zamjena za profesore u srednjoj školi.

Irena: Moje ime je Irena Ivaniš, imam 17 godina. Učenica sam trećeg razreda jezične gimnazije. Želja mi je upisai rehabilitaciju ili logopediju. Želim pomagati djeci i potvrditi samoj sebi ovim iskustvom da to mogu.

2. Kako se rodila ideja o volontiranju?

Luci: Živim u Americi i ljeti u Konavlima, u rodnom kraju svojih roditelja. Ove zime sam odlučila produljiti svoj godišnji odmor i oplemeniti ga novim iskustvom. Prijavila sam se u Volonterski centar Dubrovnik i oni su me uputili ovdje. Imala sam želju dobiti iskustvo u radu s djecom s teškoćama. Ovo mi je bila odlična prilika.

Irena: Podijelila sam s prijateljicom svoju ideju o volontiranju. Uputila me na par mjesta gdje se mogu javiti i ja sam izabrala vašu školu.

3. Kako ste se odlučila volontirati i pomagati djeci s teškoćama u razvoju? Kako vam se sviđa u našoj Školi?

Luci: Nisam nikada radila dosada s djecom s teškoćama. Uvijek mi je to bila želja. Kako sam završila psihologiju rad s djecom mi je drag i poznat.

Sviđa mi se raditi kod vas. Vidim koliko se puno trude sve učiteljice kako bi učenici naučili nove vještine.

Irena: Jako mi se sviđa ovdje biti s vama, tek mi je drugi put. Super je, rad s djecom i učiteljicama je zanimljiv, svi se puno trude.

Posebno mi se sviđa raditi s djecom u vrtiću.

4. Sigurno već imate i najdražeg učenika. Hoćete li nam otkriti tajnu?

Luci: Hm,,, najdraži učenik mi je Antonio Barišić. Vrijedan je i poslušan. Drag mi je, od samog početka smo se povezali. Volim s njim prošetati u park, pomoći mu oko školskog rada i postavljanja stola i pranja suđa u kuhinji.

Irena: Nisam još upoznala djecu,ali svi su mi jako dragi. Svi su nasmiješeni i veseli.

5.A sad još malo o vama, gdje se vidite za 5, 10 godina?

Luci: Vidim se kao učiteljica u osnovnoj školi. A Kalifornija ili Hrvatska? To je još jako teško pitanje. Jako mi se sviđa ovdje. Ljudi su topliji, puno se druže, poštuju običaje i puno je opušteniji način života, a klima je tu negdje, ali ovdje ljepše miriše more i grije sunce vidjet ćemo.....

Irena: PA... nisam sigurna. Definitivno se vidim u radu s djecom. A s vremenom će možda doći i neka nova ideja.

6.Poruka za kraj!

Luci: Sretan Božić svima, učenicima, učiteljicama i njihovim obiteljima!

Hvala što ste me obogatili novim iskustvom! Sretna sam što sam tek sad svjesna da puno toga ne znaš ako ne probaš!

Irena: U svemu pronaći ono pozitivno, uvijek imati osmijeh na licu. To sam odmah prepoznala u očima i na licu ove djece u školi, to je ono najljepše!

Pripremila : Jelena Pendo

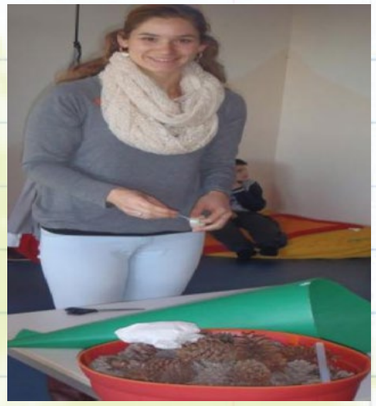

Mnogo je datuma koje smo do sada obilježavali.

Neki od njih su : Dan jabuka, Svjetski dan hrane, Svjetski dan bijelog štapa, Međunarodni dan djeteta, Dani kruha...

Međunarodni dan djeteta obilježava se 20. studenoga s ciljem boljeg razumijevanja, prihvaćanja i dobrobiti sve djece. Generalna skupština UN-a je 20. studenoga 1959. godine usvojila "Deklaraciju o pravima djeteta", a 1989. godine "Konvenciju o pravima djeteta". Od 20. studenoga 1989. godine u cijelome se svijetu obilježava Međunarodni dan djeteta, koji je potaknula Organizacija Ujedinjenih naroda i njezine specijalizirane ustanove.

Obilježavanjem ovog dana se želi senzibilizirati javno mnijenje i ustanove za potrebu zaštite maloljetnika od zlouporabe, nasilja i raznih oblika diskriminacije.

Također se žele potaknuti organizacije koje se bave ljudskim pravima i slobodama na poduzimanje konkretnih koraka u zaštiti i unapređenju dječjih prava jer su ta prava temelj izgradnje naprednog društva. Temelj za svijet mira je sredina gdje djeca postaju prijatelji, gdje uče i rade surađujući i odrastaju sa spoznajom o međuovisnosti svih živih bića.

Stoga, prisjetimo se 10 dječjih zapovijedi:

1. Moje ruke su male: ne očekujte savršenstvo dok spremam krevet, crtam ili bacam loptu.

2. Moje su noge kratke: usporite kako bih vas mogao stići.

3. Moje oči nisu vidjele svijet kao što su vaše: pomozite mi otkriti svijet. Nemojte me... sputavati.

4. Kućni posao neće pobjeći. Ja neću još dugo biti malen – nađite vremena za igru sa mnom. ...

5. Ja sam vaš poseban dar, tako sa mnom i postupajte.

6. Trebam vašu podršku dok rastem. Nemojte mi prigovarati i kažnjavati me. Zapamtite – možete prigovarati mojim postupcima, a da ne prigovarate meni.

7. Pružite mi slobodu samostalnog odlučivanja. Dopustite mi da pogriješim kako bih mogao naučiti iz vlastitih grešaka. Tako ću jednog dana biti sposoban da donosim pravilne odluke.

8. Nemojte se bojati otići bez mene na vikend. Potreban vam je odmor od mene, a i meni od vas. To je također odličan način da mi pokažete kako ste međusobno važni jedno drugom.

9. Znam da je to teško, ali nemojte me uspoređivati s mojom braćom i sestrama ili s drugom djecom.

10. Nemojte raditi stvari umjesto mene. Tada osjećam da način na koji ja to radim nije dovoljno dobar i da vas razočarava...

Pripremila: Marina Pravidur

Povodom Dana kruha organizirali smo malu radionicu i marljivo smo mijesili, oblikovali i ispekli naša peciva i kruh.

Naravno, sve smo to podijelili našim učiteljima,a dio smo ponijeli kući.

Pripremila : Antonija Čutura

VESELI DANI NA BAZENU

Plivanje je naša draga izvanškolska aktivnost.

Plivanje i vježbanje u vodi volimo više nego sjedanje u klupi. Na našem gradskom bazenu smo odlično prihvaćeni. Imamo na raspolaganju mali I dio velikog bazena , jer i nas ima malih I velikih.

Slijedeće ljeto nas neće dočekati nespremne.

Pripremila: Jelena Roko

1 učiteljica, 5 učenica i 1 učenik

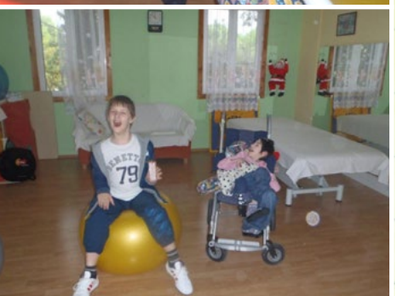

U našoj grupi odgojno-obrazovnim radom u Dva skalina je obuhvaćeno 5 učenica Monika, Andrea, Antonela, Leona, Mihaela i jedan učenik Damjan.

Družimo se i učimo u jutarnjim satima. Prvi dio dana imamo grupni rad dok se kasnije učiteljica posveti individualnom radu kako bi učenici usvojili što bolje vještine neophodne za svakodnevni život.

Svakom djetetu se prilazi individualno s obzirom na prirodu teškoća i njegove mogućnosti.

Za našu Leonu koristimo u radu taktilna i auditivna nastavna pomagala. Učimo je vještinama samostalne orijentacije i kretanja po prostoru.

Antonela i Andrea prate i uživaju pomažući u izradi božićnih ukrasa uz lijepe note božićnih pjesama.

Posjete nas časna Marinela i profesor Nikša, sva djeca uživaju u njihovim milozvučnim glasovima i veseloj pjesmi, dok se prof. Goranu manje vesele, ali moramo malo i vježbati.

Eto to smo mi, naša vrata su uvijek otvorena!

Sretni i blagoslovljeni božićni blagdani svima skupa!

učiteljica Gordana Martinović

..... sve hrabrijim koracima u život.....

Program rane stimulacije se odvija u našoj Školi od početka ove kalendarske godine gdje roditelji s djetetom dolaze na tretmane koji su definirani procjenom djetetovih potreba.

Stručnjaci uključeni u tretman su medicinska sestra, fizioterapeut, psiholog, logoped, rehabilitator i socijalni pedagog.

Za potrebe projekta opremili smo senzornu sobu. u posebno opremljenom kabinetu nakon početne procjene kreiraju se aktivnosti kroz koje se potiče organizacija osjeta za smisleno i svrhovito korištenje u svakodnevnom životu. Kroz izlaganje različitim (taktilnim, vestibularnim, proprioceptivnim i ostalim) podražajima dijete stječe nova iskustva koja pamti te dalje koristi za stvaranje novih koncepata tj. učenje.

Obnovili smo verbotonalni aparat za poticanje slušnog i govornog
razvoja koji koristi logoped.

Snažna potpora Timu Projekta
supervizor Goran Džingalašević

1. Možete li nam se predstaviti?

Mene je najlakše predstaviti preko moje prakse koju izvodim već vise od dvadeset godina. Počeo sam se baviti autizmom i sličnim poremećajima odmah nakon studija u Zagrebu gdje sam primijetio da nemam dovoljno znanja te da bi trebao to nadoknaditi negdje izvan Hrvatske. U svojoj praksi bio sam okružen ovom djecom a moji su profesori bili impresionirani mojim
talentom koji se vidio u odnosima s ovom djecom. Oduvijek sam mogao s njima više komunicirati nego li moji suradnici te iz njih izvuci ono najbolje sto imaju a zanemarujući poteškoće radi kojih su marginalizirani. U dijagnostici za mene ne postoje nemoguća djeca, čak i odrasli s kojima je teško napraviti standardne zdravstvene protokole meni nisu teški za izvršiti pretrage. Iz moje prakse uočio sam da je tretman na mjestu gdje žive ova djeca najproduktivniji te da ima najbolje rezultate.

2. Vi ste svjetski poznati stručnjak, s obzirom na Vaš opsežni rad, možete li nam izdvojiti neke zanimljive crtice iz Vašeg rada?

2. Svaki individualni rad koji sam izvodio bio je na neki način poseban i zanimljiv u vrijeme osmišljavanja a naravno pozitivni ishod na kraju dovodio je do pravog poslovnog zadovoljstva. Mogao bi izdvojiti neke od zanimljivijih radova kao sto je izrada prenosivih vizualnih podrški i njihova primjena u konkretnom životu djece. Ovdje treba napomenuti da je oblik, veličina i boja od iznimnog značenja jer direktno komunicira djetetu ono sto mi želimo da napravi ili ne radi ona ponašanja koja mi ne želimo da se pojavljuju. Kada si uvjeren da to i funkcionira onda su rezultati jako veliki jer kao i svaka metoda tako i upotreba vizualne podrške ovisi o ljudima koji ju primjenjuju. Zanimljivo je da smo nakon upotrebe vizualne podrške poboljšali komunikaciju pojedinačno ali i u cijeloj grupi te drastično smanjili probleme ponašanja. Za istaknuti je rad s stomatolozima koji je započet u Zagrebu a nastavio se diljem svijeta a u kojem smo pokazali da je ovoj populaciji moguće pristupiti kao i svim ostalim pacijentima, a a sto znaci da im se mogu popravljati zubi bez opće anestezije koja je prije bila uobičajena.

3. Veliki dio Vašeg radnog iskustva bio je rad izvan Hrvatske, koje suto zemlje i kakva su Vaša iskustva?

3.Moja su iskustva vezana za razne zemlje svijeta tako da osnovno upoznavanje sam dobio u Zagrebu da bi svaku slijedeću specijalizaciju i edukaciju provodio u Americi i Europi. Danas je to puno jednostavnije jer se više ne treba putovati po svijetu, ali je najvažnije da je edukacija prisutna u mom životu cak i danas. Moji su profesori bili uglavnom Amerikanci kao sto je Schopler, Lovaas , Bondi ili Peeters, Valkenborg koji su Europljani – da nabrojim samo neke. Svaka zemlja ima svoju povijest razvoja ovog područja tako da je teško izdvojiti neke zajedničke crte ove moje sveobuhvatne edukacije. Mislim da je važno znati napraviti jednu dobru dijagnostiku ali i jedan dobar dizajn cjelokupnog tretmana. Za sve nas je jako važno raditi zajednički jer sam cijeli ovaj posao ne bi mogao napraviti. Postoji velika razlika između Amerike i ostalih zemalja, za ameriku je karakteristično to sto oni imaju visoki cilj postignuća dok ostale zemlje to i ne provode dosljedno, pogotovo zemlje u kojem smo i mi u okruženju.

4. Koliko se razlikuje pristup u radu s djecom u odnosu na Hrvatsku?
Što bi prioritetno trebalo mijenjati u Hrvatskoj na području rada s djecom s teškoćama u razvoju?

4. Ne bih želio biti previše kritičan u odnosu na Hrvatsku ali mislim da smo mi na jako niskoj ljestvici znanja i kliničke primjene intervencije za ovu populaciju. To dokazuje i svakodnevna praksa nedostatka rane detekcije, rezultatima koji se očekuju primjenom određenih mjera, nedostatkom kontinuirane edukacije i sto je najvažnije ne postoji multidisciplinarni pristup kod nas. Mi još uvijek nismo uspostavili zdravstveni minimum u kojem se određuju figure i procedure za ovaj poremećaj. Da ne govorimo o Centru koji bi imao funkciju objedinjavanja svih profesija a ne centru u kojem su stacionirana djeca. Druga važna stvar je socijalizacije ove djece a sto mi svim mogućim mjerama i pregledima onemogućavamo. Sve zemlje potiču uključivanje ove djece sa vršnjacima u redovne strukture dok je kod nas to samo slovo na papiru. Čak su i takozvani asistenti primljeni izvan službenog sistema i naravno nedovoljno educirani. Da ne govorim o odraslima koji se ne uključuju u radna osposobljavanja i radne procese.

5.Već neko vrijeme u našoj Školi s posebnim programom radimo na

projektu rane intervencije za djecu s neurorazvojnim rizikom. Hoćete li nam reći koja je Vaša uloga i kako je sve počelo?

5. Dubrovnik ima jako veliku šansu da postane jedan od prvih centara u kojima se započelo raditi na pravilan način. Moj je doprinos u tomu sto imam priliku potaknuti razvoj ovog područja i korak po korak izgraditi jednu mrežu ljudi i institucija koji ce u budućnosti nositi ovo područje na pravilan i profesionalan način. Mi smo u kratkom vremenu započeli educirati ljude i konkretno im pokazivati da je moguće doći do rezultata ako se pravilno postavimo i radimo po metodu koji je prepoznat u ovom području. Zanimljivo je da ekipa koji prolazi moju edukaciju nije samo iz jedne profesije već su tu zastupljeni skoro svi koji bi trebali biti uključeni u timski rad. Mislim da ce budućnost početi pokazivati potrebe teama i ove djece koju smo obuhvatili programom. Najzanimljivije je da cijeli team može imati na raspolaganju savjetnika u svakom trenutku tako da smo uspostavili direktnu vezu između savjetnika i korisnika a sto znaci da savjeti dolaze u vrlo kratkom vremenskom razdoblju a sto naravno pokazuje i efikasnost ovog programa. Mislim da smo i prvotni cilj postigli jer smo obuhvatili veći broj djece, počeli smo funkcionalnije/efikasnije raditi sa postojećom djecom u programu a i stručno savjetovanje, psihološku pomoć i edukaciju smo sveli na minimalni nivo. Da ne govorimo o troškovima koji su samim tim minimalni.

6. Kako ste zadovoljni tijekom projekta u Dubrovniku?
Osobno sam jako zadovoljan kako napreduje projekt Dubrovnik, mislim da su ljudi koji su uključeni u ovaj projekt specijalni a sto je i potrebno ovoj djeci. Zahvaljujući voditeljici mislim da se i negativna dinamika osoblja jako dobro usmjerila u pozitivnom smjeru tako da je cijeli projekt dobio dobar smjer razvoja. Mislim da je promjena ima manje negativne posljedice za ostale radnike ali je uvijek bolje imati ljude koji zaista vjeruju u ovaj projekt nego imati vise ljudi a koji nisu zainteresirani za promjene. U ovom trenutku Projekt Dubrovnik je možda jedini za sada u Hrvatskoj koji je krenuo stopama razvoja a sto nije malo znajući da su otpori novim tehnologijama i strategijama izrazito veliki kod nas. Nadam se da ćemo i u budućnosti nastaviti s dobrim rezultatima koji su se pokazali i ovdje te pokazati Hrvatskim autoritetima kako je moguće promijeniti smjer života ove populacije.

7. Možete li se kratko osvrnuti na rad tima u Dubrovniku (suradnja, komunikacija,...)

7. Suradnja i komunikacija s timom iz Dubrovnika je izrazito dobra, pogotovo u zadnje vrijeme. Mislim da njima to i treba, ohrabrivanja i svakodnevnih konkretnih savjeta sto napraviti u kojoj situaciji. Sada su već izvježbani u slikanju i snimanju tako da mi je lakše imati uvid u situaciji a time i dati odgovarajući savjet. Jako je malo projekata ove vrste koji crpe snagu i znanje iz modernih tehnologija a to mi radimo već koji mjesec. Nadam se da ćemo slijedećih mjeseci unaprijediti nasu suradnju i time postići vise rezultata u radu s djecom a sto nas je i spojilo da radimo zajedno.

8. Što bi nam poručili na kraju?

8. Poruka je za naše radnike da sto više postavljaju pitanja, šalju video i slike, imaju više zahtjeva prema meni i prema djeci te da nikako ne odustanu od ovog projekta jer ce nam budućnost pokazati kako smo dobro radili. Mislim da je iluzorno definirati metode kao ovu ili onu, naš rad je autentičan i samo za Dubrovnik primjenjiv jer svaka sredina mora adaptirati

svoja osnovna znanja i primijeniti konkretno na situaciju u kojoj se nalazi. Tako i vani postoje razni metodi, ali su svi prilagođeni teritoriju i potrebama određenog teritorija. Mogao bi govoriti o modelu T.E.A.C.C.H. ili talijanskom primijenjenom modelu, Montessori je također prisutna, PECS u svojoj specifičnosti, AAG također, da nabrojim samo neke od vodećih metoda. Od svakog ponešto smo pokusali ugraditi u naš projekt rane intervencije i mislim da ce nam daljnji razvoj omogućiti da sistematski to i eksperimentiramo te pronađemo najbolji model koji je moguće primijeniti. Za sada smo na dobrom putu prema onome sto vani nazivaju 'dobra klinička praksa' i možemo biti ponosni da smo prisustvovali rođenju tog osnovnog modela.

Što roditelji kažu o Projektu?

„ Mislim da smo moje dijete i ja pronašli utočište i oaza spasa i razumijevanja, te da bismo bez vas tapkali pogubljeni u sustavu, a ponajviše imamo mjesto gdje s veseljem dolazimo i gdje nas uvijek dočeka grupica nesebičnih i srdačnih ljudi i zato vam hvala na svemu ! „

majka H.D.

„ Smatram se izuzetno privilegiranom jer je moje dijete dio Projekta zato jer tu dobiva terapijski rad, svakodnevno i kontinuirano. Nakon ovih par mjeseci primijetila sam kako je moje dijete bolje fokusirano, puno većeg samopouzdanja i vedrijeg raspoloženja. Očekujem kroz daljnji rad samo veći i bolji napredak.

majka M.T.

„Raznim savjetima pomažete i olakšavate roditeljima kako reagirati u određenim situacijama. Približavate se djetetu na razne načine dok vas ne prihvati. Mi smo zadovoljni radom.“

majka J.V.

pripremila: Anita Šimović

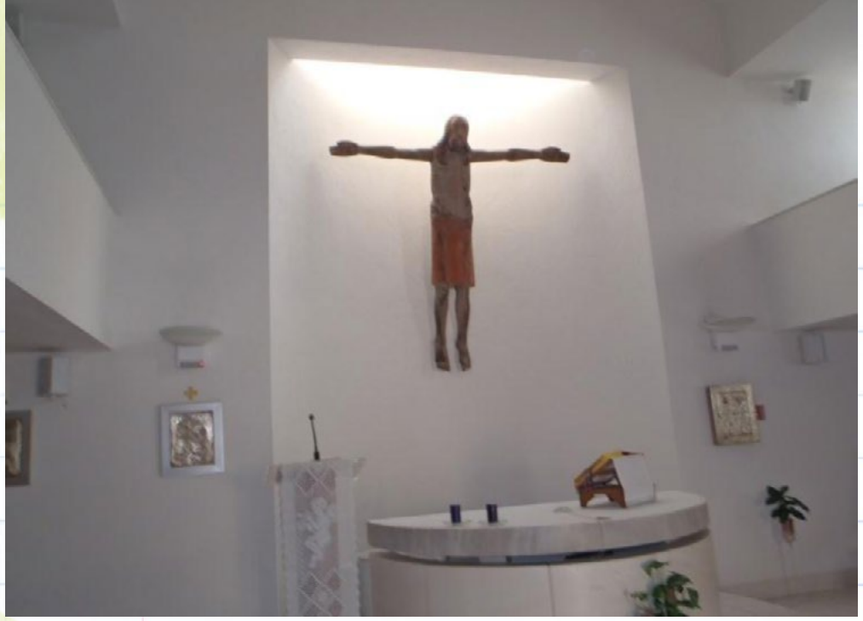

Fotograf: Jakov Kekez

Naša škola za djecu s posebnim programom zaista je u mnogočemu specifična i posebna. U njoj su mnoge posebnosti kojih u drugim školama ovakve vrste nema. Imamo svoj poseban program, posebne dane, posebne „projekte“, posebne priredbe, poseban zbor, poseban vjeronauk ..... I sve posebno!

Pred nama su posebni dani. Dani posebni za djecu, njihove roditelje i sve nas djelatnike ove posebne škole. Naime jedna grupa naše djece priprema se za posebno svečan dan kada će iz ruku našega o. biskupa Mate Uzinića primiti sakramente prve svete pričesti i krizme. Za ovu priliku želimo se na poseban način duhovno pripremiti pa smo zato pozvali jednu posebnu osobu iz Zagreba dr.s.Ozanu Krajačić koja će našim roditeljima, kumovima, djelatnicima škole... održati dvodnevnu duhovnu obnovu, ili bolje rečeno duhovnu pripremu za ovaj poseban dan. Duhovna obnova/priprema bit će 9. i 10. siječnja 2015. A dijeljenje sakramenata bit će 14. siječnja 2015. na Boninovu u crkvi sv. Petra.

Svi se veselimo i s radošću očekujemo nadolazeće dane, kako rođendan Bogočovjeka Isusa Krista tako i Njegov silazak u duše naših posebnih učenika. Neka nam svima bude na radost ovaj i ovi posebni dani.

U tom smislu svima nazivam čestit Božić i blagoslovljeno Novo ljeto!

Pripremila: s. Marinela

ZVONČIĆI, ZVONČIĆI ZVONE CIJELU NOĆ....

Pripreme za ovogodišnju božićnu priredbu su trajale dugo.... Mnogo toga je trebalo srediti.

Prvo, trebali smo odabrati skupinu plesača. To nije bio nimalo lagan posao,ali smo na kraju uspjeli. Bilo nas je puno i svima nam je trebalo da se neko vrijeme naviknemo jedni na druge. Kako uskladiti plesne korake i kuda se kretati, koju glazbenu podlogu odabrati ? Sve su to bile slatke muke koje su nas pratile u prvom dijelu priprema za priredbu.

Izbor voditelja, recitatora i gostiju je bio lagani dio zadatka.

E, sad kad smo se lijepo uštimali bilo je potrebno pronaći kostime i urediti pozornicu za taj veliki događaj. Naša Hana je bila zadužena za nabavku kostima, dok smo Ljerki prepustili dekoraciju pozornice. Ona je to savršeno odradila i zato joj velika hvala!!! Časna je bila naša glazbena podloga i cijela predstava je nakon dugog i napornog rada mogla početi. Po pljesku roditelja i ostalih gostiju moglo bi se reći da i nismo bili tako loši.

Kao zahvalu za njihov pljesak Periša je u ime svih podijelio božićne kolačiće koje smo pravili tijekom naše božićne radionice.

Pripremile: Jelena Pendo, Jelena Roko i Antonija Čutura

Čarobno Došašće u našoj Školi

I ove godine već tradicionalno vrijeme Došašća u našoj Školi puno je veselih aktivnosti. Netko se priprema za priredbu, netko ukrašava Školu, a ja sam bila uključena u našu radionicu božićnih ukrasa.

Slike će Vam dočarati samo mali djeliće te čarolije. Sve je puno boja, šljokica, sjajila, ukrasa, zelenila, kistova, ljepila, šarenih salveta. Kao i uvijen na kraju „priče“ nastaju predivne kuglice, zvona , ukrasne kutije, aranžmani sa svijećama, ukrasima, zelenilom, šareni vijenci...

Naši radovi izloženi su za prodaju roditeljima i prijateljima naših učenika jer su uvijek lijepi pokloni ili ukrasi za drage nam mame i tate, bake i none, tetke i susjede.

Učitelji i učenici koji su sudjelovali u radionici u ovo vrijeme Došašća uživaju u čaroliji ovog predivnog blagdanskog ozračja, a sigurna sam da ćemo tu ljepotu prenijeti i do svih Vas koji nam dođete u goste!

Pogledajte što je nastalo kad se male i malo veće ruke slože jer tada sve se može, sve se može...

učiteljica Eva - Janet Maltarić Spajić

tra la la la la la la doć će sveti Nikola

DJEČJI RADOVI

Premetaljka

R N A S E T O B Ć I Ž

I

A V N O D I N G A O

Zagonetke

Ima brke, djed nije.
Mlijeko pije, dijete nije.

Ja sam __ __ __ __

Šumom ide, šumom šetka, jedna jako čudna četka.
Al' to prava četka nije nje se boje čak i zmije.

Ja sam __ __ __

Kuću nosim na leđima,
puzim, puzim danima.
Spor sam i polako idem,
ali uvijek svugdje stignem.

Ja sam __ __ __

Pitalica

Leptiri bijeli s neba lete,
veseli se svako dijete.
Bijeli se čitav kraj,
svako polje, svaki gaj.
Lete sanjke hitro po brijegu,
klize meko po bijelome __ __ __ __ __ __ __.

Oboji jelku

Križaljka

1.
2.
3.
4.

Labirint

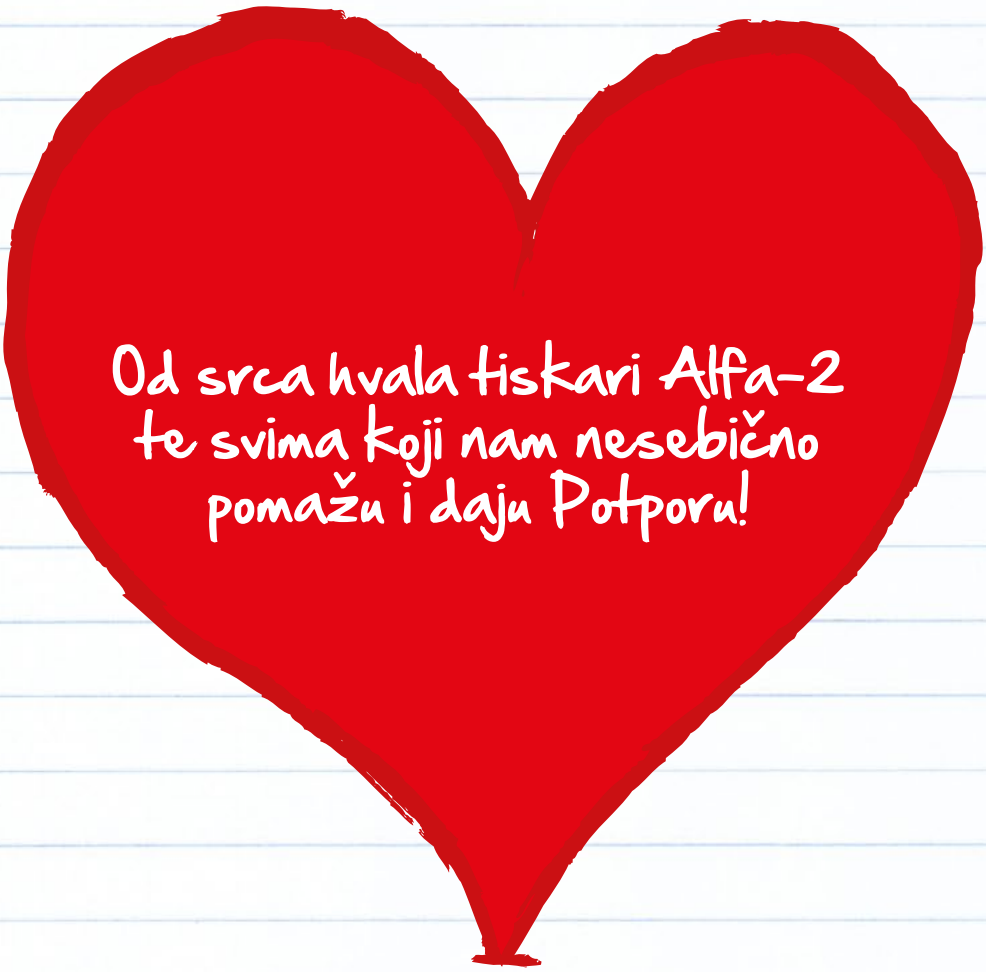

Učenici i djelatnici Škole